

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 918

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 octombrie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
2. — Declarație privind atacurile teroriste îndreptate împotriva Statului Israel și a populației civile.....	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 342 din 27 iunie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 442 și 443 din Codul de procedură civilă	3–4
Decizia nr. 368 din 29 iunie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 5 și alin. (2) din Codul de procedură civilă	5–7
Decizia nr. 384 din 4 iulie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 7 lit. j) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	8–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
927. — Hotărâre pentru completarea Strategiei naționale privind economia circulară, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.172/2022	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
6.033. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Asociației Mari Help din municipiul Craiova, județul Dolj, pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Hippocrate” din municipiul Craiova, județul Dolj	12
6.172. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Pontica” din municipiul Constanța, județul Constanța	13–14
6.180. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Lupeni din municipiul Lupeni, județul Hunedoara	14–15
6.183. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul „Andrei Mureșanu” din municipiul Brașov, județul Brașov	15–16

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

DECLARAȚIE**privind atacurile teroriste îndreptate împotriva Statului Israel și a populației civile**

În temeiul prevederilor art. 13 pct. 23 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat

Deputații și senatorii din Parlamentul României au fost șocați să observe atacurile teroriste barbare îndreptate împotriva Statului Israel și violența dezlănțuită de organizația teroristă Hamas asupra populației civile.

Deși ar trebui să fie doar o amintire a tragediilor care au însoțit cele mai întunecate momente ale istoriei umanității, imaginile din ultimele zile, numărul semnificativ de victime nevinovate — uciși, torturați, răniți și ostatici, au arătat din nou întregii lumi că siguranța necesită o vigilență permanentă.

Lupta împotriva terorismului și a tuturor ideologiilor bazate pe ură reprezintă datoria întregii societăți, dar și un element fundamental al responsabilității noastre, atât din prezent, cât și pentru viitor.

Reprezentându-i pe toți cetățenii României, noi, membrii Parlamentului României, ne exprimăm solidaritatea deplină cu Statul Israel și cetățenii săi. Urmărim cu atenție și îngrijorare situația ostaticilor răpiți de pe teritoriul Statului Israel.

În acest context, subliniem că este necesar să acționăm în permanență pentru crearea celor mai eficiente mecanisme care să asigure protecția libertății, democrației și a vieților omenești.

Având în vedere atacurile teroriste îndreptate împotriva Statului Israel, necesitatea consolidării politicilor de eliminare a oricăror forme de terorism, precum și imperativul exprimării unui puternic angajament politic de a acționa hotărât împotriva tuturor mijloacelor de promovare a ideologiilor bazate pe ură,

Parlamentul României adoptă următoarea declarație:

— condamnă cu fermitate atacurile organizației teroriste Hamas împotriva Statului Israel, crimele și violența dezlănțuite asupra populației civile, infiltrările teroriste și luarea de ostatici;

— exprimă solidaritatea deplină cu Statul Israel;

— subliniază dreptul suveran al Statului Israel la autoapărare pentru eliminarea pericolului terorist;

— subliniază dreptul suveran al Statului Israel pentru luarea tuturor măsurilor necesare în vederea protejării populației civile;

— exprimă regretul profund pentru victimele acestor atacuri, transmite condoleanțe familiilor îndoliate și urări de însănătoșire persoanelor rănite;

— reafirmă hotărârea membrilor săi pentru susținerea, în continuare, în plan legislativ și instituțional, a acțiunilor de combatere a oricăror forme și manifestări de terorism;

— solicită instituțiilor internaționale să ia toate măsurile necesare pentru returnarea în siguranță a ostaticilor răpiți de pe teritoriul Statului Israel și pentru condamnarea oricăror atacuri teroriste;

— solicită autorităților publice să asigure toate măsurile necesare pentru protejarea comunităților evreiești din România și prevenirea oricăror incidente pe teritoriul țării noastre;

— reafirmă importanța deosebită a parteneriatului dintre România și Statul Israel, inclusiv în contextul împlinirii a 75 de ani de relații diplomatice neîntrerupte.

Această declarație a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 11 octombrie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 11 octombrie 2023.

Nr. 2.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 342**

din 27 iunie 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 442 și 443
din Codul de procedură civilă**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 442 și 443 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dana Gabriela Rusu în Dosarul nr. 19.885/3/2018/a1 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 563D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia nu a argumentat în ce constă încălcarea prevederilor constituționale. Totodată, precizează că dispozițiile art. 443 din Codul de procedură civilă nu au fost invocate în cauza de pe rolul instanței de fond, astfel că nu rezultă legătura cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 19.885/3/2018/a1, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 442 și 443 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Dana Gabriela Rusu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de îndreptare și lămurire a dispozitivului unei hotărâri judecătorești.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că prevederile legale criticate încalcă art. 21 din Constituție și principiul priorității regulilor de drept instituite de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale prin raportare la textul constituțional al art. 21.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 442 și 443 din Codul de procedură civilă, având următorul conținut normativ:

— Art. 442: „**Îndreptarea hotărârii**

(1) *Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale cuprinse în hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu ori la cerere.*

(2) *Instanța se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu. Părțile vor fi citate numai dacă instanța socotește că este necesar ca ele să dea anumite lămuriri.*

(3) *În cazul hotărârilor, îndreptarea se va face în ambele exemplare ale hotărârii.”*

— Art. 443: „**Lămurirea hotărârii și înlăturarea dispozițiilor contradictorii**

(1) *În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii ori dacă acesta cuprinde dispoziții contradictorii, părțile pot cere instanței care a pronunțat hotărârea să lămurească dispozitivul sau să înlătore dispozițiile potrivnice.*

(2) *Instanța va rezolva cererea de urgență, prin încheiere dată în camera de consiliu, cu citarea părților.*

(3) *Încheierea se va atașa la hotărâre, atât în dosarul cauzei, cât și în dosarul de hotărâri al instanței.”*

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție — **Accesul liber la justiție**.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că în motivarea formulată autoarea acesteia se rezumă la a afirma că prevederile legale criticate încalcă art. 21 din Constituție și principiul priorității regulilor de drept instituite de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, fără să motiveze în ce constă pretinsa contrarietate cu dispozițiile Legii fundamentale menționate, cu prevederile documentelor internaționale menționate sau cu principiile rezultate din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

13. În situații similare, Curtea Constituțională a arătat că există o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Aceasta cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. În cazul în care excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie din cauza generalității sale, fie din cauza lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat, excepția va fi respinsă ca inadmisibilă. În acest sens, Curtea Constituțională a stabilit că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că „*sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți*” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 464 din 23 septembrie 2014, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 11 noiembrie 2014, paragraful 16, Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

14. În prezenta cauză, indicarea temeiului constituțional reprezentat de art. 21 din Constituție, care consacră dreptul de acces liber la justiție, nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a unor susțineri în sprijinul pretensei neconstituționalități, în condițiile în care, prin ele însele, prevederile de lege care formează obiectul excepției de neconstituționalitate nu doar că nu îngrădesc dreptul menționat, ci, dimpotrivă, consacră o procedură care dă expresie accesului liber la justiție, permițând oricăreia dintre părțile interesate să solicite și să obțină îndreptarea și lămurirea dispozitivului unei hotărâri judecătorești pronunțate în procesele în care sunt implicate.

15. Nici simpla trimitere la prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la cele ale Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene sau la principiile consacrate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu poate fi considerată o veritabilă motivare a excepției de neconstituționalitate, în absența formulării vreunui argument în acest sens. În consecință, având în vedere caracterul general al textului constituțional invocat și lipsa explicitării pretensei relații de contrarietate a dispoziției legale criticate față de acesta, nu se poate identifica în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate.

16. Întrucât instanța de control constituțional nu se poate substitui autoarei în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția motivării, impusă de art. 10 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 442 și 443 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dana Gabriela Rusu în Dosarul nr. 19.885/3/2018/a1 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 iunie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 368

din 29 iunie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 5 și alin. (2) din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 5 și alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Albert Ilieș, Anca Ilieș, Marius Dumitru și Tudorița Dumitru în Dosarul nr. 8.934/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.710D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea, prin Decizia nr. 420 din 17 iunie 2021, constatând constituționalitatea acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 2.087 din 16 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.934/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 5 și alin. (2) din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată de Albert Ilieș, Anca Ilieș, Marius Dumitru și Tudorița Dumitru într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă principiul egalității, întrucât legiuitorul a exclus din categoria excepțiilor privind revizuirea hotărârilor judecătorești care nu evocă fondul ipoteza în care, după pronunțarea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare. Scopul revizuirii este restabilirea adevărului în cauză. Or, este nejustificată reglementarea posibilității ca doar unele hotărâri care nu antamează fondul să fie susceptibile de revizuire în anumite cazuri, în condițiile în care, deși partea interesată descoperă un înscris nou sau, după caz, mai multe înscrisuri hotărâtoare pentru soluția pronunțată, să nu poată solicita revizuirea hotărârii decât dacă aceasta este dată asupra fondului sau evocă fondul.

6. Prin urmare, autorii excepției consideră că inegalitatea în drepturi rezultă în mod clar, având în vedere că, pe de o parte, părților din litigii soluționate prin hotărâri date asupra fondului

sau care evocă fondul le este acordată posibilitatea de a obține retractarea hotărârii în cazul în care acestea descoperă înscrisuri doveditoare, însă, pe de altă parte, părțile din litigii în care hotărârea pronunțată nu evocă fondul nu au acest drept.

7. În susținerea criticilor invocă Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, prin care Curtea a reținut că sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora.

8. În continuare, autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă accesul liber la justiție al tuturor părților din dosare soluționate prin hotărâri care nu antamează fondul cauzei și care descoperă ulterior pronunțării hotărârilor respective înscrisuri noi care, dacă ar fi fost cunoscute la momentul soluționării procesului, ar fi condus la o altă soluție.

9. În susținerea acestei critici se invocă Decizia nr. 1.039 din 5 decembrie 2012, prin care Curtea a reținut că prevederile art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că nu pot face obiectul revizuirii hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de recurs, cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, atunci când nu evocă fondul cauzei.

10. Autorii excepției mai consideră că dispozițiile legale criticate încalcă și prevederile art. 124 alin. (1) din Constituție, întrucât excluderea hotărârilor care nu antamează fondul de la posibilitatea revizuirii în cazul în care se descoperă înscrisuri doveditoare care, dacă ar fi fost cunoscute, ar fi condus la pronunțarea unei alte soluții reprezintă o încălcare a principiului înfăptuirii justiției.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 5 și alin. (2) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 509 alin. (1) pct. 5: „(1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: [...]*

5. *după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților;*

[...]

(2) *Pentru motivele de revizuire prevăzute la alin. (1) pct. 3, dar numai în ipoteza judecătorului, pct. 4, pct. 7—11 sunt supuse revizuirii și hotărârile care nu evocă fondul.”*

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției*.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea constatând conformitatea acestora cu Legea fundamentală.

19. Prin Decizia nr. 23 din 16 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 23 mai 2023, și Decizia nr. 678 din 21 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1241 din 29 decembrie 2021, Curtea, analizând critici similare celor formulate în cauza de față, referitoare la pretinsa îngărđire a dreptului de acces liber la justiție și la încălcarea principiului egalității în drepturi, prin reglementarea condiției ca hotărârile judecătorești împotriva cărora este introdusă calea de atac a revizuirii să fie pronunțate asupra fondului sau să evoce fondul, a statuat că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prevăzut de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe procedurale. De asemenea, Curtea a subliniat că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngărđit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate să exercite căile de atac prevăzute de lege (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, nr. 230 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000, nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004, și nr. 572 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1144 din 19 decembrie 2005).

20. În materia revizuirii, în virtutea legitimării sale constituționale de a adopta norme de procedură, conferită de art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a configurat modalitatea de exercitare a acesteia, permițând persoanelor interesate să solicite revizuirea hotărârilor judecătorești definitive pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul. Sub acest aspect, Curtea a reținut că revizuirea este o cale extraordinară de atac, de retractare, nedevolutivă, menită, în esență, să corecteze erorile de fapt. Aceasta a fost concepută pentru a fi utilizată în ceea ce privește hotărârile pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul, prin care judecătorul cauzei se pronunță asupra temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor formulate prin cererea de chemare în judecată, iar nu cu referire la cele prin care acțiunea introductivă de instanță este respinsă exclusiv pe considerente de procedură, prin soluționarea excepțiilor dirimante, al căror scop este de a împiedica instanța să intre în cercetarea fondului, tocmai prin faptul că fac inutilă antamarea unor aspecte substanțiale privitoare la dreptul pretins de reclamant.

21. Revizuirea vizează, așadar, remedierea procesuală a erorilor de judecată care au condus la stabilirea greșită a situației de fapt prin hotărârea atacată. De aceea, categoriile de hotărâri care pot fi supuse revizuirii sunt reprezentate, în principal, de hotărârile judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat cu privire la caracterul fondat sau nefondat al cererii, și nu în baza unei excepții care, odată admisă, face de prisos analiza fondului. Cu titlu de excepție și pentru motivele limitativ prevăzute de alin. (2) al art. 509 din Codul de procedură civilă, pot face obiect al revizuirii și hotărârile care nu evocă fondul (a se vedea Decizia nr. 718 din 5 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 3 martie 2020, paragraful 18).

22. În jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat, de asemenea, cu valoare de principiu, că accesul liber la justiție nu presupune dreptul de acces la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție — și nici la toate căile de atac prevăzute de lege — apel, recurs, contestație în anulare, revizuire. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligativitatea legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii (a se vedea, de exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, deciziile nr. 622 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 28 august 2007, sau nr. 590 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 3 iunie 2010).

23. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul de acces la justiție nu este absolut; acesta poate presupune restricții, care sunt admise implicit, întrucât, prin chiar natura sa, este reglementat de către stat, iar statele se bucură de o anumită marjă de apreciere în acest sens (a se vedea, de exemplu, hotărârile din 28 mai 1985, 6 decembrie 2001, 26 ianuarie 2006 sau 17 ianuarie 2012, pronunțate în cauzele *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57, *Yagtzilar și alții împotriva Greciei*, paragraful 26, *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, sau *Stanev împotriva Bulgariei*, paragraful 230). Sub acest aspect, Curtea a reținut că nici Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac, art. 13 din aceasta consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. Doar în materie penală este impusă, prin prevederile art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la aceeași convenție, reglementarea în legislațiile naționale a unui dublu grad de jurisdicție. Din această perspectivă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de altfel, în jurisprudența sa, cu titlu general, că statele nu sunt obligate să stabilească un anumit număr al căilor de atac, cu excepția celui de-al doilea grad de jurisdicție în materie penală, neexistând obligativitatea extinderii acestui din urmă principiu și în materie civilă.

24. Referitor la pretinsa diferență de tratament juridic invocată de autoarea excepției, Curtea a reținut că nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Or, această condiție este îndeplinită de reglementarea cuprinsă în textul de lege criticat, toate persoanele interesate având posibilitatea de a formula calea de atac a revizuirii împotriva hotărârilor pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul, atâta vreme cât este incident unul dintre cazurile de revizuire enumerate de art. 509 din Codul de procedură civilă.

25. Rațiunea pentru care cazul de revizuire la care fac referire autorii excepției de neconstituționalitate — atunci când, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților — nu este aplicabil și hotărârilor în care instanța nu s-a pronunțat asupra fondului și nici nu evocă fondul rezidă în faptul că, într-o asemenea ipoteză, acțiunea se respinge exclusiv pe considerente de procedură, fără să se antamete aspecte substanțiale, care să se concretizeze în măsuri dispuse de judecător prin dispozitivul hotărârii și care să fie susceptibile de a fi schimbate pe calea revizuirii. Ca atare, introducerea acestei căi de atac ar fi complet ineficientă, lipsind finalitatea esențială a revizuirii, aceea de retractare, totală sau parțială, a unei hotărâri judecătorești care dezleagă o situație conflictuală, oferind o soluție juridică și dispunând, în consecință, în spiritul și litera legii, cu privire la drepturile și obligațiile izvorâte din raporturile juridice deduse judecării (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 420 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 20 august 2021, paragraful 20).

26. În continuare, Curtea reține că înfăptuirea justiției, în numele legii, are semnificația că actul de justiție izvorăște din normele legale. În privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze categoria persoanelor care pot exercita căile de atac, hotărârile supuse acestora, termenii de declarare, forma în care trebuie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, astfel cum prevede art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

27. Principiul constituțional al legalității căilor de atac, preluat și de Codul de procedură civilă în art. 457 alin. (1), nu face altceva decât să stabilească expres că legea este cea care recunoaște sau nu dreptul la exercitarea unei căi de atac, iar nu judecătorul sau părțile dintr-un proces (a se vedea Decizia nr. 41 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 24 mai 2017).

28. Față de cele mai sus arătate cu privire la calea de atac a revizuirii, astfel cum au fost reținute în jurisprudența Curții Constituționale, rezultă că, în sine, prevederile art. 509 alin. (1) pct. 5 și alin. (2) din Codul de procedură civilă nu conțin niciun viciu de neconstituționalitate, necontravenind dispozițiilor din Legea fundamentală invocate în motivarea excepției.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Albert Ilieș, Anca Ilieș, Marius Dumitru și Tudorița Dumitru în Dosarul nr. 8.934/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche și constată că dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 5 și alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 iunie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

29. În fine, referitor la jurisprudența invocată în susținerea prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta nu este incidentă în cauză, întrucât prin Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, Curtea a reținut (paragraful 33), în esență, că impunerea evocării fondului ca o condiție de admisibilitate a cererii de revizuire a respectivei hotărâri judecătorești încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și accesul liber la justiție al cetățenilor, garantat de art. 21 din Legea fundamentală. Prin respingerea ca inadmisibilă a unei cereri de revizuire întemeiate pe prevederile pct. 11 al alin. (1) al art. 509 din Codul de procedură civilă, pe motiv că hotărârea a cărei revizuire se cere nu antamează fondul, este lipsit de eficiență însuși controlul de constituționalitate, întrucât părțile se află în imposibilitatea de a beneficia de efectele deciziei Curții — deci ale controlului de constituționalitate pe care ele l-au declanșat —, ceea ce reprezintă o veritabilă sancțiune aplicabilă acestora.

30. Nici Decizia nr. 1.039 din 5 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 29 ianuarie 2013, nu are incidență în prezenta cauză, deoarece Curtea, prin decizia de admitere menționată, a reținut că, întrucât Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența de interpretare a dreptului Uniunii Europene (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 383 din 23 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 21 aprilie 2011), hotărârile sale preliminare sunt obligatorii *erga omnes*, la nivelul tuturor statelor membre, sub rezerva solicitării la un moment ulterior, de către instanțele judecătorești naționale, a unor lămuriri suplimentare asupra respectivei interpretări a Curții. Astfel, reglementarea motivului de revizuire referitor la încălcarea dreptului Uniunii Europene printr-o hotărâre irevocabilă reflectă tocmai materializarea obligației asumate de autoritățile statului român, inclusiv cea judecătorească, de a garanta ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din aplicarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene. Lipsa unui asemenea motiv de revizuire ar echivala cu negarea forței juridice pe care o au hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene asupra instanțelor judecătorești din statele membre, ar priva justițiabilul de efectele obligatorii ale acestor hotărâri și ar însemna nesocotirea principiului aplicării cu prioritate a dreptului unional.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 384

din 4 iulie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 7 lit. j) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 7 lit. j) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Irina Ioana Enache în Dosarul nr. 1.631/103/2018 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 145D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece autoarea acesteia invocă o problemă de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.631/103/2018, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 7 lit. j) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Irina Ioana Enache în cadrul unei cauze având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe civile a Tribunalului Neamț prin care s-a respins acțiunea formulată de autoarea excepției privind obligarea Spitalului Județean de Urgență Piatra-Neamț la recunoașterea perioadei 21 august 2001—15 octombrie 2007 (perioadă în care a lucrat cu contract de muncă în Italia) ca fiind vechime în muncă, la încadrarea în gradația corespunzătoare acestei vechimi, la acordarea sporului de vechime cu luarea în considerare a perioadei lucrate în străinătate și la acordarea celorlalte drepturi ce decurg din vechimea totală în muncă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că munca prestată în temeiul unui contract individual de muncă constituie vechime în muncă doar dacă contractul este încheiat în România. Această interpretare contravine principiilor constituționale, prevederilor art. 16, 25 și 148 din Legea fundamentală, precum și reglementărilor prioritare ale art. 18 și 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care garantează principiul liberei circulații a lucrătorilor salariați și eliminarea oricărei discriminări pe motiv de cetățenie între angajați în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și celelalte condiții de muncă.

6. Se arată că munca prestată pe teritoriul României sau în afara acestuia, într-un stat membru al Uniunii Europene, în temeiul unui contract individual de muncă îi conferă salariatului vechime în muncă, potrivit reglementărilor europene, iar statele membre dispun de mecanismele necesare pentru recunoașterea experienței profesionale a cetățenilor. Dreptul intern ar trebui să se alinieze acestor reglementări și să garanteze în egală măsură drepturi esențiale în raporturile de muncă.

7. Se mai arată că art. 16 alin. (1) din Constituție instituie principiul egalității în drepturi, acesta fiind înfrânt de interpretarea dispozițiilor criticate, în sensul că vechimea în muncă și drepturile conexe pot fi recunoscute doar în baza unui contract individual de muncă încheiat în România. Or, în măsura în care acesta ar fi sensul avut în vedere de legiuitor, s-ar crea o discriminare negativă în interiorul aceleiași categorii de subiecți, legea aplicându-se doar angajaților/funcționarilor publici care au lucrat exclusiv pe teritoriul statului român, chiar dacă lucrătorii care au lucrat pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene (în speță, Italia) fac dovada existenței contractului individual de muncă pe teritoriul statului italian, conform prevederilor legale, iar munca desfășurată este de același fel, în aceeași specializare precum cea prestată pe teritoriul statului național. O astfel de interpretare este și o restricționare a dreptului de circulație și la muncă, întrucât se condiționează acordarea unor drepturi la reîntorcerea în țară a persoanei care a ales să practice profesia pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene.

8. De asemenea, se arată că dispozițiile art. 148 din Constituție prevăd faptul că prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu excepția unei reglementări naționale mai favorabile.

9. Se mai susține că practica judiciară nu este unitară în această materie, iar în sensul recunoașterii perioadelor lucrate în străinătate cu contract individual de muncă drept vechime în muncă și acordării drepturilor salariale corespunzătoare se

invocă Decizia civilă nr. 172 din 11 februarie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia.

10. Totodată, se invocă jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu valoare obligatorie pentru instanțele judecătorești. Cu titlu de exemplu, prin Hotărârea din 15 ianuarie 1998, pronunțată în Cauza *Kalliope Schöning-Kougebetopoulou împotriva Freie und Hansestadt Hamburg*, paragrafele 22 și 23, Curtea s-a pronunțat în sensul că o măsură care condiționează remunerarea unui lucrător de vechimea sa, dar exclude orice posibilitate de a lua în considerare perioadele de angajare asemănătoare efectuate în serviciul public al unui alt stat membru poate încălca art. 48 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În același sens, în Hotărârea din 30 septembrie, pronunțată în Cauza *Gerhard Köbler împotriva Austriei*, la paragraful 74, se constată că refuzul de a recunoaște perioadele efectuate în calitate de profesor universitar într-un stat membru altul decât Austria constituie un obstacol în calea liberei circulații a lucrătorilor stabiliți în Austria în măsura în care este de natură să-i descurajeze pe aceștia din urmă să părăsească țara în vederea exercitării acestei libertăți. La paragraful 119 din aceeași hotărâre, s-a reținut că o măsură precum indemnizația specială de vechime, indiferent că este calificată ca o primă de loialitate sau este parte componentă a remunerației lucrătorului, fiind inclusă în aceasta, în măsura în care condiționează dobândirea vechimii pe teritoriul aceluiași stat membru, presupune un obstacol în calea liberei circulații a lucrătorilor în mod contrar dreptului comunitar.

11. În final, se arată că principiul egalității de tratament și al liberei circulații trebuie să caracterizeze raporturile de muncă atât pe teritoriul altor state membre ale Uniunii Europene, cât și pe teritoriul național.

12. **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă** apreciază următoarele: calcularea vechimii în muncă numai pentru angajații cetățeni români încadrați cu contract individual de muncă și care prestează muncă în România sau angajații cetățeni români încadrați cu contract individual de muncă și care prestează activitatea în străinătate, în baza unor contracte încheiate cu un angajator român, instituie un tratament diferit față de angajații cetățeni români care prestează activitatea în străinătate, în baza unor contracte încheiate cu un angajator străin, deși situația este aceeași, scopul urmărit fiind identic, nefiind justificat un tratament diferit în ceea ce privește recunoașterea vechimii în funcție de angajatorul sub autoritatea căruia s-a prestat munca și de statul în care s-a prestat. Astfel, se creează un regim juridic diferit în ceea ce privește condițiile de recunoaștere a vechimii în funcție de cetățenia angajatorului, deși acesta nu este justificat în mod rezonabil, prestarea muncii trebuind a fi recunoscută drept și vechime în muncă indiferent de faptul că munca s-a prestat în România sau în străinătate, fiind încheiat un contract de muncă cu un angajator străin sau român. Recunoașterea vechimii în muncă, potrivit art. 16 alin. (5) coroborat cu art. 2 din Codul muncii, numai unei categorii a angajaților, cu excluderea angajaților cetățeni români încadrați cu contract de muncă în străinătate (în spațiul Uniunii Europene), contravine jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor, fiind o restricție nejustificată, astfel cum s-a statuat prin cauzele C-224/01 *Gerhard Köbler împotriva Austriei*, C-703/17 *Adelheid Krahn împotriva Universității Wien*, C-24/17 *Osterreichischer Gewerkschaftsbund Gewerkschaft Öffentlicher Dienst împotriva*

Austriei. De altfel, perioada în care s-a prestat muncă în străinătate este recunoscută drept stagiul de cotizare prin prisma legislației aplicabile în materia asigurărilor sociale (art. 19 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice), fiind necesar și prin prisma consecvenței prevederilor legale să se recunoască aceeași perioadă ca vechime în muncă.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 7 lit. j) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (5) din Legea nr. 53/2003: „*Munca prestată în temeiul unui contract individual de muncă constituie vechime în muncă.*”;

— Art. 7 lit. j) din Legea-cadru nr. 153/2017: „*În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: [...] j) gradația reprezintă salariul de bază corespunzător funcției, acordat în raport cu vechimea în muncă, în condițiile prezentei legi.*”

17. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 25 privind libera circulație și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, se invocă art. 18 privind nediscriminarea și art. 45 privind libera circulație a lucrătorilor din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textele de lege criticate definesc conceptele de vechime în muncă și gradație, stabilind că munca prestată în temeiul unui contract individual de muncă constituie vechime în muncă [art. 16 alin. (5) din Codul muncii] și că gradația reprezintă salariul de bază corespunzător funcției, acordat în raport cu vechimea în muncă, în condițiile legii [art. 7 lit. j) din Legea-cadru nr. 153/2017]. Autoarea excepției de neconstituționalitate critică interpretarea dată de instanța care a soluționat cauza sa în primă instanță și care a respins acțiunea formulată, considerând că perioada în care autoarea excepției de neconstituționalitate a lucrat cu contract de muncă în Italia nu constituie vechime în muncă, neputând, astfel, să fie luată în

considerare la încadrarea în gradația corespunzătoare acestei vechimi și la acordarea sporului de vechime corespunzător.

19. Cu privire la recunoașterea vechimii în muncă a persoanelor care au desfășurat activități salariate pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, Curtea reține că practica instanțelor judecătorești este neunitară. Astfel, unele instanțe judecătorești consideră că dispozițiile art. 16 alin. (5) din Codul muncii nu permit recunoașterea acestei vechimi ca vechime în muncă, așa cum este instanța care a soluționat în primă instanță cauza în carul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Pe de altă parte, alte instanțe judecătorești consideră că munca prestată pe teritoriul României sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene, în temeiul unui contract individual de muncă, îi conferă salariatului vechime în muncă, potrivit art. 7 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 141 din 27 mai 2011, care prevede egalitatea de tratament între toți lucrătorii Uniunii Europene sub aspectul condițiilor de încadrare în muncă și al condițiilor de muncă, în ceea ce privește remunerarea, concedierea, reintegrarea profesională și reangajarea. În acest sens sunt, cu titlu exemplificativ, Sentința civilă nr. 267/C din 13 mai 2019, pronunțată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, Sentința civilă nr. 893 din 15 februarie 2019, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, și Decizia nr. 2.738 din 22 mai 2019, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

20. Curtea reține că sediul materiei în domeniul relației drept intern — drept european îl constituie dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia, ca urmare a aderării României la Uniunea Europeană, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări europene cu caracter obligatoriu au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne. Referitor la obligativitatea prevederilor regulamentelor, articolul 288 alin. (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede următoarele: „*Pentru*

exercitarea competențelor Uniunii, instituțiile adoptă regulamente, directive, decizii, recomandări și avize. Regulamentul are aplicabilitate generală. Acesta este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în fiecare stat membru.[...].”

21. Având în vedere acestea și analizând susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că aspectele invocate constituie probleme de interpretare și aplicare a textului de lege criticat la cauza concretă dedusă judecării, iar nu probleme de constituționalitate a textelor de lege criticate. Astfel, aplicarea directă a unui regulament al Uniunii Europene — normă cu caracter obligatoriu — constituie o problemă care intră în atribuțiile instanțelor judecătorești, iar nu în atribuțiile Curții Constituționale.

22. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 600 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 11 iunie 2009, sau Decizia nr. 360 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010).

23. În cazul în care practica judiciară vădește o interpretare neunitară, Constituția, prin art. 126 alin. (3), atribuie Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar nu Curții Constituționale, competența de a stabili interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

24. În acord cu art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, justiția constituțională presupune controlul constituționalității legilor și ordonanțelor Guvernului și nicidecum controlul constituționalității aplicării lor.

25. Având în vedere acestea, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 7 lit. j) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Irina Ioana Enache în Dosarul nr. 1.631/103/2018 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea Strategiei naționale privind economia circulară, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.172/2022

Având în vedere art. 7 alin. (2) din Metodologia de elaborare, implementare, monitorizare, evaluare și actualizare a strategiilor guvernamentale, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 379/2022,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 25 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Strategia națională privind economia circulară, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.172/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 și 943 bis din 27 septembrie 2022, se completează după cum urmează:

— După anexa C se introduce o nouă anexă, anexa D „Planul de acțiune pentru Strategia națională privind economia circulară”, al cărei cuprins este prevăzut în anexa*) la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor
interne,

Marian-Cătălin Predoiu

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Alexandru-Mihai Ghigiu

Ministrul economiei, antreprenoriatului
și turismului,

Ștefan-Radu Oprea

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Mircea Fechet

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,

Mădălin-Cristian Vasilcoiu,

secretar de stat

Ministrul energiei,

Sebastian-Ioan Burduja

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării
rurale,

Adrian Pinteă,

secretar de stat

Ministrul cercetării, inovării și digitalizării,

Bogdan-Gruia Ivan

Ministrul transporturilor

și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

Ministrul investițiilor și proiectelor
europene,

Adrian Căciu

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,

Adrian-Ioan Veștea

Ministrul educației,

Ligia Deca

Ministrul culturii,

Raluca Turcan

București, 5 octombrie 2023.

Nr. 927.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Asociației Mari Help din municipiul Craiova, județul Dolj, pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Hippocrate” din municipiul Craiova, județul Dolj

Având în vedere prevederile:

- art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 11 din 8.08.2023;
- Referatului de aprobare nr. 9.718 din 17.08.2023 a proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Asociației Mari Help din municipiul Craiova, județul Dolj, pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Hippocrate” din municipiul Craiova, județul Dolj, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”,
în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie Asociației Mari Help din municipiul Craiova, județul Dolj, pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Hippocrate”, cu sediul în str. Electroputere nr. 2, municipiul Craiova, județul Dolj, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2023—2024.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă Asociației Mari Help din municipiul Craiova, județul Dolj, pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Hippocrate” din municipiul Craiova, județul Dolj, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul, calificarea profesională, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Asociația Mari Help din municipiul Craiova, județul Dolj, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și nedidactic pentru formațiunile de studiu școlarizate conform art. 1, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, limba de predare

„română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Dolj, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Școala Postliceală Sanitară „Hippocrate” din municipiul Craiova, județul Dolj, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Dolj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Asociația Mari Help, în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Hippocrate” din municipiul Craiova, județul Dolj, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Dolj și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 30 august 2023.

Nr. 6.033.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Pontica” din municipiul Constanța, județul Constanța**

Având în vedere prevederile:

- art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 12 din 13.12.2022;
- Referatului de aprobare nr. 174 din 11.01.2023 a proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Pontica” din municipiul Constanța, județul Constanța,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Pontica”, cu sediul în bd. I.C. Brătianu nr. 248, municipiul Constanța, județul Constanța, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „turism și alimentație”, calificarea profesională „agent de turism-ghid”, respectiv domeniul „economic”, calificarea profesională „asistent de gestiune”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență”, începând cu anul școlar 2023—2024, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Pontica” din municipiul Constanța, județul Constanța, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ „postliceal”, pentru domeniile și calificările profesionale, respectiv pentru limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Pontica” din municipiul Constanța, județul Constanța, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și nedidactic pentru formațiunile de studiu prevăzute la art. 1, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, dar nu mai târziu de anul școlar 2027—2028;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată la art. 1, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Constanța, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Pontica” din municipiul Constanța, județul Constanța, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Constanța, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Pontica” din municipiul Constanța, județul Constanța, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Constanța și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 31 august 2023.
Nr. 6.172.

Județul Constanța

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Nr. solicitare autorizare/data	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatore	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Domeniul/ Profilul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Liceul Tehnologic „Pontica”	7.165/18.10.2022	16/14.11.2022		Municipiul Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 248, tel./fax: 0341/402205, liceultehnologicpontica@yahoo.com	Postliceal	Turism și alimentație Economic		Agent de turism-ghid Asistent de gestiune	Română	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare: 30 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 15 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 15 formațiuni de studiu/schimbul 2)											

MINISTERUL EDUCAȚIEI

O R D I N

privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Lupeni din municipiul Lupeni, județul Hunedoara

Având în vedere prevederile:

- art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 9 din 5.07.2023;
- Referatul de aprobare nr. 9.125 din 28.07.2023 a proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Lupeni din municipiul Lupeni, județul Hunedoara,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Lupeni, cu sediul în Str. Tineretului nr. 43, municipiul Lupeni, județul Hunedoara, pentru nivelul de învățământ „profesional”, domeniul pregătirii de bază „construcții, instalații și lucrări publice”, calificările profesionale „izolator”, „mozaicar-montator placaje” și „constructor structuri monolite”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2023—2024.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Lupeni din municipiul Lupeni, județul Hunedoara, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ „profesional”, domeniul pregătirii de bază „construcții, instalații și lucrări publice”, calificările profesionale „izolator”, „mozaicar-montator placaje” și „constructor structuri monolite”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Liceul Tehnologic Lupeni din municipiul Lupeni, județul Hunedoara, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și nedidactic pentru formațiunile de studiu școlarizate conform art. 1, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „profesional”, domeniul pregătirii de bază „construcții, instalații și lucrări publice”, calificările profesionale „izolator”, „mozaicar-montator placaje” și „constructor structuri monolite”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până la cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Hunedoara, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Liceul Tehnologic Lupeni din municipiul Lupeni, județul Hunedoara, este monitorizat și controlat periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean

Hunedoara, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Lupeni din municipiul Lupeni, județul Hunedoara, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Hunedoara și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 31 august 2023.
Nr. 6.180.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul „Andrei Mureșanu” din municipiul Brașov, județul Brașov

Având în vedere prevederile:

— art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;

— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 2 din 28.02.2023;

— Referatului de aprobare nr. 2.680 din 24.03.2023 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul „Andrei Mureșanu” din municipiul Brașov, județul Brașov, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, formele de învățământ „program normal” și „program prelungit”, limba de predare „română”,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul „Andrei Mureșanu”, cu sediul în municipiul Brașov, Str. Bisericii Sf. Nicolae nr. 1, județul Brașov, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, formele de învățământ „program normal” și „program prelungit”, începând cu anul școlar 2023—2024, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Nivelul de învățământ „preșcolar” prevăzut la alin. (1) se școlarizează în cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul „Andrei Mureșanu”, în sediul din municipiul Brașov, Str. Democrației nr. 11A, județul Brașov.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul „Andrei Mureșanu”, cu sediul în municipiul Brașov, județul Brașov, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, pentru formele de învățământ și limba de predare menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul „Andrei Mureșanu” din municipiul Brașov, județul Brașov, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și personal nedidactic pentru formațiunile de studiu școlarizate conform art. 1, cu respectarea

prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, formele de învățământ „program normal” și „program prelungit”, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Brașov, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul „Andrei Mureșanu” din municipiul Brașov, județul Brașov, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul

Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Brașov, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul „Andrei Mureșanu” din municipiul Brașov, județul Brașov,

Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Brașov și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 31 august 2023.
Nr. 6.183.

ANEXĂ

Județul Brașov

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Nr. solicitare autorizare/data Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul (pentru nivelul liceal) Domeniul (pentru nivelul postliceal)	Domeniul pregătirii de bază (pentru nivelul profesional și pentru nivelul liceal tehnologic)	Calificarea profesională (pentru nivelurile profesional, liceal tehnologic, vocațional, postliceal) Specializarea (pentru nivelul liceal teoretic)	Limba de predare	Forma de învățământ
1	Liceul „Andrei Mureșanu”	1.143/17.03.2021 19/29.11.2022	—	Municipiul Brașov, Str. Bisericii Sf. Nicolae nr. 1 (unitatea cu PJ) Str. Democrației nr. 11A (nivelul preșcolar), tel.: 0268/472993, 0741/112439, office@liceulandreimuresanu.ro	Preșcolar				Română	PP
Capacitate maximă de școlarizare: 53 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 33 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 20 de formațiuni de studiu/schimbul 2) la momentul evaluării										

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

